

כירה פרק שלישי שבת

לז.

עין משפט
נר מצוה

לעולם אימא לך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי: והך חורה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי: לאו דכרי הכל היא. ולבית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שרומא דמתני' אלא על גבה דלא נפיש בהלל כולי האי אכל תוכה אסור: אי אמרם בשלמא להחזיר סגן. אכל

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת
הכ"ה י' ספג לזוין סה
טו"ש"ע א"ח ד"י רג"ט פ"ק
כ:
ג ב ש"ס פ"ק ד' בגי'ה:
ד ג מ"י ש"ס הלכה' ד' טו"ש"ע
ה ש"ס פ"ק ד' א:
ו ד מ"י ש"ס הלכה' ד':

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"ח וכו'
דאי להחזיר קמא אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לזוין וכו'
זהו תוס' דק"י"ל בהגה'ה. ענין
הוא תוספות מגילה דף ט'
ע"כ ד"ה ויגמלא:

תוס' ישנים

(א) ואפשר דרב מוקי מתני'
להחזיר אכל לשהות אפילו
איהו גרופה שרי מנתקמ'
ועל לו ולברי יומנן אפי'
מנתקמ' ויפה לו:

מוסף תוספות

א. (ד) מהא שמע
דהלכתא כותבניה. דאי לא,
אמאי דחיק נפשי
למאירא לחסורי למתני'
לימא להשהות תנן ואחרי'
מתני' כפשוטה. אלא. חי'
הק"ן. ב. אלמא שרי
להשהות אפי' בתוך
התנור שאינו גרוף. תוס'
ה"ל'ס. ג. כיון דבער"ש
למאירא לחסורי למתני'
אירי. תוס' ה"ל'ס.
ד. [ב] שבת. תוס' ה"ל'ס.
ה. כיון דשרי כשהגיע
למאכל ביד' ואע"פ
שצריך בשול. כבירא הוא
דכל שכן. יע"ש.
ו. ואוקמנא כדו שיעורו
ממאכל ביד'. יע"ש.
ז. לשהות בכירה שאינה
גרוף. יע"ש. ח. ומאן
דאסר בהיחא. לא אסר
עלי' דחננאי. יע"ש.
ט. הלכך ל"ק מידי היכי
ותסיק אדעת' לממר
להחזיר תנן. דאפי' כי
אפרי לשהות תנן לא סיל'
כמתני'. תוס' ה"ל'ס.

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחזורי מיהסרא בו. אע"פ משום דקיי"ל
כמתני' כמו שאפרש בע"ה דחיק לאוקמנא מתני' כוותיה:
א"כ להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לע"כ גבה. פ"י צקונטרס
משום דאי להחזיר תנן (א) ל"כ לשהות משהין אפילו צאינה
גרופה להכי שני צין מוכה דהוי מנתקמ'
ממש צרמך לעל גבה וקשה להר"ח
למתני' אפילו מוכה משהין אפי'
צאינה גרופה דהא תנן (לעיל דף י"ט):
ולא חכרה על גבי גחלים אלא עד
שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי
אע"ג דמכרה צמוכה היא^ב וצלאו הכי
אורי' צמנס דחק רש"י לפרש כן
דאיכא למימר שפיר היינו דשני לן צין
מוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר
בגרופה וצהההא דוקא לא ניחא
ליה לחלק^ג אכל צהההה^ד ניחא ליה שפיר
לחלק כדמוכח צמאי דמשני מי סברת
ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה
לר"י (א) היכי צעי למימר אליכא דרב
דמתניתין להחזיר תנן אס כן אמר'
מתניתין כמתני' ורב דלא כמתני' דהא
מתני' שרי צמנטמך ויפה לו דהא
תנן (ס) אין לזוין צמך וצילה אלא
כדי שזלו מבעוד יוס' אמר' כמתני'
וצילה אמרינן לקמנו^א דמנתקמ ויפה לו
הוא ורב אסר לקמנו^א דמנתקמ ויפה לו^ב
ו"ל דצלאו הכי לא סבר לה רב כשום
תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צאינה
גרופה אפילו מנתקמך ועל לו ורב
שרי צמנטמך ועל לו אפילו צאינה
גרופה ובגרופה לא אשכחן שום אמור'
דאסר אפילו יפה לו ועוד דרב קאי
אמילתיה דרבי יומנן דאיירי צאינה
גרופה^ו וכן רבי יומנן דשרי לקמן מתני'
ומצטיל שצישל כל כרכו צאינה גרופה
אכל לא צישל כל כרכו אסור לא אשכחן
תנא דסבר הכי:

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחזורי מיהסרא
והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא
מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר
עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל
לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום
ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל
לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
והך חורה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא
מחלוקת בית שמאי ובית הלל הכל היא אלא
אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר המא
בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל
לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן
היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת
לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי
סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא א"ר ובית
הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר
רב המא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על
גבה אבל תוכה אסור^ב תא שמע יב' כירות
המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה
וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה ואינה
קטומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים
ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא
תבשיל עקב דברי הכל לא יחזיר דברי רבי
מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים
חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים
חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין
אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף
מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני'
מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר
תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר
אי רבי מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל
בחרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה
לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר
לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא
סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמין ותבשיל
ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחדא דאילו
תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף

וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף וקטום אין אי לא איבעיא
לחו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא
לא שניא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה
הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע
דאמר רב ספריא אמר רב חייא קטמה ונתלבתה סומכין לה ומקיימין עליה
ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא
ולמעמוד נוטלין ממנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נוטלין משום
מחזירין הכא נמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין
בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא
ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש^ב כירה שהסיקוה בגפת ובעצים
סומכין לה ואין מקיימין א"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה
עורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא
קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו
שמע

לשהות משהין אפילו צאינה גרופה
כדמתסרינן ליה חסורי ורבי חלבו
אשריותא דלשהות על שאינה גרופה
קאי: היינו דשני צין מוכה לעל גבה.
דכי משהי לתוכה דלשהי גרופה
מנתקמ' ממש צרמך: אלא אי אמרם
לשהות סגן. דלפילו לשהות צעי
גרופה כיון דגרופה ומבעוד יוס הוא
נותנו לתוכה מה לי מוכה מה לי על
גבה: ארישא. עד שיגרוף: אסיפא
קאי דאיירי צמרה אכל רישא לשהות
הוא וצין מוכה וצין גבה שרי: שפי
כירוס המסאימות. מתוכרות יחד
וקיר של חרס מפסקת ציניהס: משהין
על גבי גרופה וקטומה. דלא חיישין
משום דסליק לה הכלל מאדך: ומה
סן משהין. על הגרופה: לא יחזיר.
צצבת: א"כ רישא דמתניתין
לשהות קאמר דצעי גרופה וצבלשהות
פליגי צמין וצתבשיל וצגרוף וסיפא
אלא אי צמרה מתני' ר' יהודה היא.
גרופה אכל לתוכה תנן דצעי
גרופה אכל לשהות לא צעי גרופה
ופלוגתא דחמין ומצטיל כשאינו גרוף
דקמחכרת ומתלת לה: קשיא לב"ש
תנא. דקאמרי צ"ש צמתני' משהין
חמין אף בשאינו גרוף והכא קאמר
רבי מאיר לב"ש דלפילו גרוף ולא
כלום וכ"ש כשאינו גרוף. והא כולה
חדא פירכא היא דצית שמאי לא שני
להו צין גרוף לשאינו גרוף: ולב"ש
צפרסי. דצמתניתין שרו צית הלל
לשהות חמין ומצטיל אף בשאינו גרוף
והכא קתני דצגרוף חמין אין מצטיל
לא ובשאינה גרוף אין משהין כלל
ולענין חורה צגרוף תנן צמתניתין
לב"ש מחזירין והכא קתני עקב דברי
הלל לא יחזיר: ואי ר' יהודה. דאמר
נמי כי צמתניתין מ"מ גרופה וקטומה
קשיא דצמתניתין תלת דפלוגתא
קמייתא צשאינו גרוף ושרו צ"ש חמין
וצית הלל חמין ומצטיל והכא קתני
אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה
קטומה כלל ופלוגתא דלשהות צגרופה
וקטומה: צמין וצצטיל ונוטליס
ומחזירין. דמוקי פלוגתא דצ"ש וצ"ה
צשהית חמין ומצטיל צצית שמאי שרו
חמין ומצטיל לא וצ"ה חמין ומצטיל
ולא כר' מאיר דאמר לב"ש לא כלום:
מהו לסמוך. קדרה אכל דופן הכירה
צלא גרופה שהכירה מטלטלת היא
ומושיצים אותה על גבי קרקע: גבה.
עובי שפתה או כסוי שעל חללה:
דמדלי. הקדרה על גבי הכירה:
ונתלצסה. חורה והוצערה: הסס
נוטלין ומחזירין חד מקום. ולא שייך
למתני' מחזירין עד לפני נוטלין
נעורת. ארישט"ש: שהוחמו כל
צרכן. דליכא למיחש לחיתוי:
מנתקמ

(א) חוספתא פ"ג (ב) חוספתא
(ג) א, ת, (ד) א, ת, (ה) א, ת.

לענין רש"י
ארישט"ש. נעורת.

רבינו חננאל

ושקלינן וטרטין ותרצין
כירה שהסיקה בגפת או
בעצים אסור להחזיר. אבל
לשהות משהין בה אע"פ
שאינה גרופה ולא קטומה
בין בתבשיל בין חמין
כמתני'. ור"א ד' עמדה
אמרינן טוב תא שמע
ב' כירות המתאימות אחת
גרופה וקטומה ואחת
שאינה גרופה ולא קטומה
בין חמין לר' יהודה א"כ
כר', ה"ל מאיר א"כ
דבית הלל משהין ע"ג
גרופה וקטומה חמין אבל
לא תבשיל. ולב"ש לא
כלום. לר' יהודה א"כ
ד"ש משהין חמין אבל לא
בתבשיל ושהות ע"ג גרופה
וקטומה. מתני' ר' יהודה
היא. אלא אי אמרת להחזיר
היא. אבל לשהות ב"ש
משהין חמין ובהא חמין
ותבשיל אף על פי שאינה
גרופה ולא קטומה. מני
מתניתין אי ר' מאיר קשיא
לבי' שרי בחדא דמתניתין
דקתני ב"ש חמין אבל
לא תבשיל. ורבי מאיר
קתני לבי' ולא כלום.
ולב"ה בתורת ר' מאיר
קתני לבי' משהין חמין
אבל לא תבשיל. ומתניתין
קתני לבי' חמין ותבשיל.
ותוב דרבי מאיר קתני דברי
הלל לא יחזיר ומתניתין
קתני לבי' אף מחזירין. אי
לבי יהודה קשיא גרופה
וקטומה דכי קתני משהין
לבי' חמין לבי' חמין
בגרופה ותבשיל. וכתב
קתני ומתניתין אע"פ שאינה
גרופה וקטומה. ושנינן
לעולם אימא לך להחזיר
תנן ותנא דידן סבר לה
כרבי יהודה בחדא ופליג
עליה בחדא. ופשוטה היא.
ועמדה דמתניתין להחזיר
תנן. נעביש מי שאומר
כיון דלא איפשיטא בהדיא
להחזיר. אשנוי לא סמכיה
נ'טוקמן' מתניתין לשהות.
ויש מי שאומר הלכה
להחזיר תנן ומפסיגיה ליה
הא דר"א יומנן כירה
שהסיקה בגפת ובעצים
משהין עליה חמין שלא
הוחמו כל צורכן ותבשיל
שלא בישל כל צורכו. עקב
לא יחזיר וקטור עתה
להחזיר תנן כו'. ועוד
דאמר רבא תרייהו גננה,
ואמרין מכדי תרייהו
גננה. ר' יוחנן מאי אתא
לאשמעינן. ואמר דייקא
דמתניתין קמ"ל. ש"מ דרבי
יוחנן סבר דייקא דמתניתין
להחזיר הוא. א'ושיהוי זה
אינה הטמנה אלא כגון
כסא של ברזל והקדיחה
וישבת עליה והיא תלויה
או באבנים [אן] כיוצא בה,
אבל הטמנה ע"ג גחלים
דברי הלל אסור דק"ל
הטמנה בדבר המוסף אסור
ואפילו כבעוד יום. איבעיא
לחו מהו לסמוך לה. תוכה
וגבה אסור אבל לסמוך
שרי, או דילמא לא שניא.
ופשטנא מהא דתנא כירה
שהסיקה בגפת ובעצים
סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה. עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.